

XIII.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Havneafgift til Kjøbenhavns Havn.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 27de Februar 1879.)

Der har i Udvalget været forskjellige Meninger om, hvorvidt de økonomiske Forhold i Kjøbenhavns Havn ere saadanne, at det kan anses tilraabeligt at unddrage den Accisen paa en Tid, da der endnu henstaar usfuldendt Arbejde, henhørende til den i 1862 vedtagne Havneplan, og da andre Arbejder, der tildeels ere en Følge af denne Havneplan, og dels paa forskjellig Maade have paatrængt sig som nødvendige, ogsaa maa søskes udførte inden alt for lang Tid. Der har derimod været Enighed i Udvalget om, at man ikke bør ophæve Accisen, ifald man ved at ophæve den berøvede Kjøbenhavns Havn Betingelsen for en naturlig Udvikling. Herved forstaar Udvalget en Udvikling, hvorved det, der er til Stede, foruden at erholde den fornødne Vedligeholdelse, ogsaa modtager en saadan Forbedring, som vor og enhver Tid ved dens Fremskridt gjør Forbring paa, som fyldestgøres i andre Landes større Havne, og som vi derfor ikke kunne trække os bort fra, uden paa forskjellig Maade at mærke Følgerne deraf. I Udvalget er der ogsaa Enighed om, at Havnen, foruden at gives denne væsentlig kvalitative Udvikling, tillige bør bevare en Mulighed for at kunne udvide sig i Udstrækning, naar en tiltagende Trafik stiller Nødvendigheden deraf i Udsigt. Det kan siges at være nødvendigt for enhver Havn, der ikke er i Tilbagegang, og som vil undgaa at komme i en saadan, at maatte være forberedt paa en vogende Trafik. Vel er det ofte sagt og tildeels med Ret, at en Havn, som mangler Bolværksplads for en Del af de Skibe, som man til en given Tid ønsker at løsse eller lade, kan hjælpe sig paa mange Maader, idet Modtagerne eller Afladerne af de omhandlede Skibes Ladninger maa og ville finde sig i ikke at faae alle deres Ønsker tilfredsstillende, ja endog i ikke en Gang strax at kunne faae det Nødvendige uden en Del Besvær for dem. Men herved maa bemærkes, at, hvad der i denne Henseende — paabudt af Nødvendighed — kan gjælde og gaa an paa verdens største Handelspladser, kan ikke overføres paa Forhold som de, hvorunder Kjøbenhavns Havn er. For Tiden kan dens Udstrækning maaske fyldestgøre alle rimelige Forbring, og det Samme vil sandsynligvis ogsaa være Tilfældet i den nærmeste Fremtid. Ligesom der kun hersker een Mening herom i Udvalget, saaledes er man ogsaa enig om, at Havnen alligevel bør have Indtægter, der give den et ikke ubetydeligt aarligt Overskud over dens aarlig tilbagevendende Udgifter, thi ellers vil den ikke blive i Stand til, foruden at vedligeholde dens enkelte Dele, stadigen at forbedre dem, for altid at være i Niveau med andre Havne, og til efter Anledning og Leilighed at iværksætte Udvidelser. Det Spørgsmaal, der har fremkaldt nogen Meningsforskjel i Udvalget, er, om Havnen, naar den aarlig mistar ca. 145,000 Kr. — faa meget androg omtrent Accisen i Aarene 1875—76—77 — der omtrent er $\frac{1}{5}$ af dens samlede Indtægt, vil være i Stand til at fyldestgøre de Krav, der nys ere nævnte som dem, man er berettiget at stille til den. Vi have til Bedømmelsen heraf udbedet os en Oversigt over Havnens aarlig tilbagevendende Indtægter og Udgifter uden Accisen, hvilkens Oversigt her meddeles: